

си, но това вършатъ още, благодарение на страни суевѣрія. Така тѣ вѣрватъ, че когато изядатъ своя противникъ, напълно го унищожаватъ, защото съ това изядатъ и подчиняватъ душата му. И, като така, тя е безсилна да отмъщава. Друго. Когато се яде отъ месото на врата, наследява се неговата физическа сила. Яде ли се месото на младъ човѣкъ, ще настѣпи подмладяване. Има още редъ причини, върху които ние по-подробно ще се запознаемъ други пжтъ.

Ясно е, че ако пещерниятъ човѣкъ е ялъ човѣшко месо, само и само да задоволи глада си, негова жертва ще бжде слабото дете или юноша, което лесно може да отвлѣче отъ околността на съседна пещера; но може да се предположи, че самитѣ родители сж посѣгали на собственитѣ си рожби, въ случаи, когато тѣ сж безнадеждно болни, вѣрвайки, че по този начинъ душитѣ имъ се сливатъ и душата на умирающия продължава да живѣе. Подобни случаи сж познати у дивацитѣ. За насъ е трудно да кажемъ, при какви точно случаи хората преди хиляди години сж яли човѣшко месо, защото отъ тия далечни времена не можемъ да имаме прѣки данни. Но можемъ да приемемъ, че поне нѣкои отъ причинитѣ, които въ наше време каратъ дивацитѣ да бждатъ *човѣкоядци* (антропофаги), сж заставяли старитѣ обитатели на Европа да прибѣгватъ и тѣ до човѣшко месо.

Тѣй или инѣкъ, за насъ въ дадения случай е важно и неуспоримо, че далечни наши предшественици не сж правили подборъ на храната, както ние днесъ правимъ. Всички животни, които могатъ да се подредятъ отъ грамадния мамутъ до човѣка, включително и последниятъ като храна, не сж липсвали на трапезата му.